

EL BORINOT

Any II - Núm. 53
27 novembre 1924
Subscripció:
Trimestre, 3'50

La corresp.^a a
l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

—Jo els diré: no pot anar ni en rodes, tampoc!

IBLIOTECA PARTICULAR
ESTANISLAU ROIG GINER
— BARCELONA —

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Carrer de Fernando

13. Bomboneria Ribera.—FREDERIC RIBERA
24 i 26. Sastre, modisto i Camiseria.—BAS I TARRIDA
33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.
53 i Call, 22. Sabateria.—LA INTERNACIONAL.

Carrer del Call

- N.º 1. Ferreteria.—H. BATLLE.
1. Pasamaneria.—E. CLAVELL.
1. Brodata.—E. CALVET.
3 i 5. Camiseria BELLFORT.
N.º 7. Novetats per a Senyora.—PUENTE.
9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
11. Vestits.—"La Blanca Azucena".
11. Barrets.—BADES, Vidua Viñolas.
11. Puntilles.—JOSEP BORRAS.
11. Fca. Corbates.—Josep Roca Soldevilla.
11. Corseteria.
13 i 15. Plateria.—Magatzems JORBA.
N.º 17. Sederies i Llaneries.—Trémols.
17. Fca. de Xocolates.—LLUCIAN CUNILL.
19. Equips i Canastilles.—LA CORAL.
19. Modes.—CARMEN SUNE.
19. DOCTOR C. VIVES RIBAS.
N.º 21. Lenceria.—H. BLANCO BARRERAS.
2. Modes.—D. LAGUNA.
2. Confeccions.—ANTONI BROGGI.
6. Camiseria.
8. Bisuteria.—VIDUA SALA.
8. Trajos per a nois.—BELLFORT.
10. Roba Blanca.—TERESA MARC.
10, entl. JOAN ULLASTRES.
12 i 14. Electricitat.—LA ROYALTI.
N.º 16. Lenceria.—CASA TRIUS.
16. Tomàs Marinelli.—"Città Di Venecia".
20. Camiseria FLOTATS.
22. Productes Natura Kneipp.
22. Fca. de Articles de Pell.
22. Sastre.—PESCADOR.
22. Calçats.—LA INTERNACIONAL.
24. Electricitat.—JUAN PETIT.
24. Modes.—Au Bon Marché.
26. La Imperial.—MADAME ALIVES.
28. Farmàcia.—DOCTOR VELLVE.
28, pral. Antiguitats.
N.º 30. Camiseria.—JAUME DEULOFEU.
30. LAFONT.

Carrer del Pi

- Núm. 1. C.ª General de Cotxes i Automòbils.
1. Dibuix i Pintura.—Acadèmia Baixas.
1. Escola Nacional de Nois.
1. Magatzem de Mobles.
1. Pelleteria Americana.
3. Fàbrica de Pintes.
5. Tip. Catòlica.—La Editorial Pontificia.
7. Vels i Mantos.—ANTIGA CASA SALA.
7, bis. Fàbrica de Moneders.—PERELLO.
7, bis. Escola de Nois.
7, bis. Joies d'Ocasíó.
Núm. 9. Saldos.—LA COMPETENCIA.
11. Guarnicioner.—CARALT.
11. Esp. per a infants.—Sala Empordanesa.
11. Articles de Pell.—J. SAUCH.
11. Papers Pintats.—J. APRILE.
11. Acadèmia de Dibuix i Pintura.
13. Casa de Marroquineria.
13. Compra i Vendes de Joies.
13. DOCTOR V. OSIS.
13, 2.º. Sastre.—L. MIR.
13. Camiseria.—FELIPE TORRENT.
13. Fruits Colonials.
2. Raspallera Moderna.
4. "El Marco de Oro".
6. Sabateria.—BRUNISELDA.
6. Joieria Relotgeria.—A. CASAS.
6, 2.º. Habilitat.—J. FIGUERAS.
Núm. 8. Fàbrica de Pintes de Celuloide.
8. Antiguitats.—Av. Daphin de France.
10. Magatzems.—COTS.
10. Fruits de Paisos Exòtics.—PIERA.
10, 1.º. Estuches.—MIQUEL ROCABERT.
10. C. de Col·locacions.—"La Pompeyana".
12. Aigües Minerals.—CASA FREIXA.
12. Fca. Articles de Pell.—P. JUNCA.
12, 1.º. Productes Químics.—NOVELLA, S. A.
N.º 12. Bisuteria.—CARMEN.
12. Perfumeria.—PARERA.
14. Saló Julatèlic.—J. MORACHE.
14. Art. Fotogràfics.—S. COSTA.
14. Antiga Casa Molins.
14. Dentista.—PERE CARRERAS.
14. Raspalls.
14. Fca. Plisats.—BRUTAU I MOXO.
14. Mudances.—Antiga Casa Bonnevici.

16. Forneria Sucursal del Carrer Bilbao.
16. El Consultor de Borbados.—A. Ferrer.
16. Colmado.
16. Modes Grau.

Rambla de Catalunya

- Núm. 2. Confeiteria i objectes d'art.—E. RAIG.
2 i 4. Teatre Barcelona.
6. Expendiduria de Tabacs, núm. 39.
6, entl. Arts. d'Esport.—R. VICH I GABARRÉ.
6, 2.º. Calçats "The Standard"—J. Carreras.
6, 1.º. Cirurgia dentista.—J. TRAVIESO.
6. Fàbrica d'Impermeables.
8. "Pathe Baby" Sdad. Ama. Española.
10. F. d'Impermeables, "P. de la Moda".
10. Cotilles.—J. Masgran, vidua Dalmau.
12. Confeccions.—RICARD SAGÜES.
12. Passamaneria.—RODRIGUEZ GERMANS.
12, 1.º. "Esfera", Stat. Esp. de Reasegurs.
14. ADOLPHUS PIAZZI.
14. NODESTE ANUNCIS.
16. Banc NUEVA HISPANIA.
18. Banc Vitalici d'Espanya.
18. Office Com. Français en Espagne.
20. Perruqueria.—J. MAYMO.
20. Sastre.—J. Torelló.
20, pral. Modes i Confeccions.—RENAUD.
22. Ferreteria.—DOS LEONES.
22. D. GALARD.
24. Articles "Freddy's"—J. DE ROS.
Núm. 24. Accesoris d'Automòbils.—LE CHUFEUR.
24. INSTITUT W. SHIMMELPFENG.
24. Metge.—MONROSOT.
32. MUTUA GENERAL DE SEGUROS.
32. Compañia Arrendataria de Tabacos.
34. F. panyos.—Subirana, Sotera i Aparici.
34. Teixits.—NOGUERA I C.ª, S. en C.
34, 1.º. TORRAS.
Núm. 36. Drogueria Farmacèutica.—VILADOT.
36, 3.º. BRUGUERAS.
Núm. 36. Dentista.—J. PERICOT.
38. DOCTOR J. VILADOT.
38. Maquinaria Textil.—LUCIANO AGUILAR.
38. Mags. Hammond.—RAMIRO GARCIA.
40. NOVETATS SANTAELULARIA.
40. Llaneria i Sederia.—LA CONCEPCION
40. Sastre.—A. BERNET.
40, 2.º. Cobrador de Borsa.—J. Farré Rovira.
Núm. 40. Centre Juridic.—C. PLAZA SERRA.
42. CALÇAT IGLESIAS.
42. Bar.—LA PAGESA DE LA RAMBLA.
42. PENSION NEUTRAL.
44. COLMADO COLOMER.

Carrer de Fontanella

- N.º 2. HOTEL BRISTOL.
4. Sederia.—Félix Farré, S. de Villaró.
4. Administració de Loteries, núm. 31.
6. BANCO HISPANO-AMERICANO.
6, pral. Sastre.—B. KLEIN.
Núm. 6. F. Productes Químics.—ASTREFF S. A.
8. Odontòleg.—DR. R. MATEU CEBRIA
8. S. E. de Cns. Bascoock & Wilcox.
8. TOMAS MORI BALLESTER.
8. DOCTOR SACANELLA.
8, 2.º. Representació.—M. Espuñes i C.ª.
N.º 10. The International Banking Corporation
10, pral. Cdo. Gral. Of The United States Of A.
10. Gillette.—SOCIETAT ANONIMA.
10. Conklin Plomes fortes.—Juan M. Keene.
10. "Dearbon" Motor Oil, Lubrificants.
10. "Chimbo" FACONT GARRIGA.
10. L. GOMIS.
12. Merceria i Teixits.—J. O. Estruch.
12, 2.º. ESCUELA MILITAR EJERCITO.
N.º 14. Sastreteria i Camiseria.—CASA RODO.
14, 1.º. Trinitat de Martorell i de Vedruna.
14, pral. Cirurgia Pedicur.—J. DOMENECH.
N.º 16. Pelleteria.—BERTRAN GERMANS.
16. Camiseria.—MAS I ROCA.
16. Fotografia.—T. IGEA.
16, pral. SANSON PORTLAND ARTIFICIAL.
16, 1.º. J. RABAT.
16, 2.º. Sastre.—CASTELLS.
Núm. 18. Objectes de Música.—PERE SINGLA.
18. Arts. Fotogràfics.—PÉREZ I SABAT.
18, entl. Anuncis.—NUEVA LUZ.
N.º 18. Informes.—Suc. de RUIZ I C.ª.
18. Advocat.—MANUEL MENDEZ.
20. Exportación.—S. Hisp. Franco Oriental
20. Barretería.—T. ANTONES MIL.
20, pral. Sastre.—J. BONASTRE.
N.º 22. Fotografia.—KUNST BILDER.
22, entl. JOSEP GIRO.
N.º 3. BANC DE ROMA.
5. Banc Espanyol del Rio de la Plata.
7. DR. R. CALI LALANDE

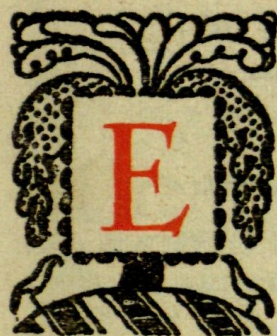
- 7, entl. Philatelia.—FRANCISCO DEL FARRE
N.º 7. Teles.—CASA MACIA.
7. FARMACIA DE RAMON BURGNET.
9, 2.º. CONCENTRA G. M. B. H.
9, 1.º. Consolato di S. M. H. Re d'Italia.
9, 1.º. S. A. S.—"El Porvenir de los Hijos".
9, pral. Sastreteria.—ROFATES I COMAS.
9, 2.º, 1.ª. Acadèmia de Idiomes.—LA ALEMANA.
11, pral. ARDERILL.
N.º 11. Lbrro. Pasteleria.—Vda. de Cardona.
11, 1.º. PLANAS.
11, entl. Perruqueria.—GABRIEL MESTRES.
11, entl. Sabateria.—M. CLA CANTALLOPS.
N.º 13. Impremta.—Hereus de la Vda. de Pla.
13. Expendiduria de Tabacs núm. 175.
15. Merceria.—Antiga Botiga Fonda.
15, entl. Trust Mecanogràfic ROYAL.
15, 1.º. DOCTOR E. VENEGAS.
15, 1.º. ENRIQUE DE FUENTES.
N.º 15. Cirurgia DOCTOR SUEIRAS.
17. Camiseria.—CASA VILARDELL.
17. Agent de Canvi.—Joaquim Mestans.
17, 2.º. S. Suissa de Segurs, En Winterthur.
N.º 19. Torrefacció de Cafè.—TUPINAMBA.
19. Agencia Pasajes.—Thos Cook & Son.
19, entl. VIDAL I PELLICER.
19, pral. Agència.—Ferran Rogués, S. en C.
N.º 21. Confeiteria i Colmado.—P. PADROS.
21. Roba Blanca.—CAMPAÑA I TORRENT

Carrer de la Boqueria

- Núm. 2. Camiseria i Novetats.
2. Bisuteria.—SEGURA.
4. Lenceria i Teixits.
6. Cotilleria.
8. Camiseria.
8. Quincalleria.—MILA.
10. Merceria.—MARIAN FUSTE.
12. Quincalleria.—CASELLAS.
12. GRANJA ROCA.
12. Hotel Restaurant Europa.
14. Merceria i Lenceria.
16. Fàbrica de Paraigües.
16. Articles Regals.—ANTONI GINESTÀ.
18. Gran Fonda Espanyola.
18. Calçats REGENCIA.
20. Llibreria.—RICARD DURAN.
22. Optic.—CARLES CATASUS.
24. Exp. de Tabacs, núm. 170.
26. Merceria.—NOVEDADES POCH.
26. Hotel Nou Universal.
28. E. SCHILLING.
30. Calçats SUBUR.
32. Carnisseria.—JAUME SANS.
32. Goma i derivats.—CASA TUBAU.
32. Sastreteria.—M. CLARABUCH.
32. Jugueteria LA ARTISTICA.
34. Curtits i Cremes.
34. Barretería LA BARCELONESA.
36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.
40. Fca. Pastes per a Sopa.—J. Bigorre.
40. Bisuteria.—JAIME AYGUAVIVA.
44. Corbateria.—J. BALIL.
3 i 5. Magatzems de Sta. Eulària.—L. Saus.
7. Gèneres de Punt.
9. Roba Blanca.—J. LILLO.
9, 1.º. Brodats.—S. MARTI.
13 i 15. Lenceria.—CASA SERRA.
13 i 15. Procurador.—A. Palazón Planas.
17 i 19. Ferreteria.—Suc. de M. MALAGRIDA.
17 i 19. Dentista.—P. SEGUI.
17 i 19. Palacio Hotel Meublé.
21. Cotilleria EL FIGURIN.
21. Lenceria EL JARDIN.
23. Fàbrica d'Articles de Pell.
23. Hotel Condal.
23. Basar LOS REYES.
23. Representant.—J. CARCERENI.
25. Perruqueria, Perfumeria.—AUTER.
25. Plateria LAS MIL FACETAS.
25. "Corsé Americano".
25. Calçats LA ARGENTINA.
27. Neteja de Barrets.—Inst. Crespo.
27. Clínica.—DR. R. JORDA MASIP.
29. Hotel Madrid.
29. Saldos.—CASA LAYRET.
31. Corbateria i Camiseria.—RIBAS.
33 i 35. Camiseria.—J. ROBIRA.
41. El Día Gráfico.
43. Magatzems del Pilar.
45. Fàbrica de Paraigües.
47. Gramofons.—REGAL.
47. Plateria.—ARTURO MIRO.
47. Ganiveteria.—M. RAOUL.
47. Passamaneria.—J. CARRERA.
47. Bar Pujol.

LA CAIGUDA DE LA FULLA

El tema de la caiguda de la fulla és un tema que ha estat explotat en tots els sentits. Si ara venim nosaltres, i volem també tocar-hi, què en direm? Senyors i amics: l'experiència deu servir tanmateix per alguna cosa, per fer càlculs, per veure a venir, o per callar. Nosaltres, després d'un any de vida, sembla que en tenim una mica, d'experiència. I per això permeteu que us diguem que ja comencem a riure'ns dels càlculs i d'aquells que veuen a venir, i quasi quasi, estem a punt de callar.

Durant el curs d'un any, hi ha temps i ocasions per fer pronòstics, emparant-nos en la imatgeria del temps i de les estacions: Nadal, Innocents, Any Nou, els Reis, Carnaval, Quaresma, Pasqua. Corpus, l'estiu i l'aigua, la verema i Sant Martí. De tots aquests motius hom ha tret pretextos per dir, per pronosticar allò que s'esdevindria. Totes les festes, diades i símbols han anat rodant, i ens hem trobat només que amb un feix de literatura; i diem «literatura» en el sentit despectiu de la paraula, per significar només que fullaraca de paraules.

Quin mèrit, quina part tenim nosaltres en la caiguda de la fulla? Si és un fenomen natural, si passen les fulles mortes per damunt de les nostres testes, perquè ja són velles, i caduques, i seques, sense que nosaltres hi haguem donat un cop de mà, de què ens podem gloriejar.

Ni, aleshores, què podem esperar de profit per nosaltres, d'uns esdeveniments produïts per la temperatura, o pel desgast natural de les coses?

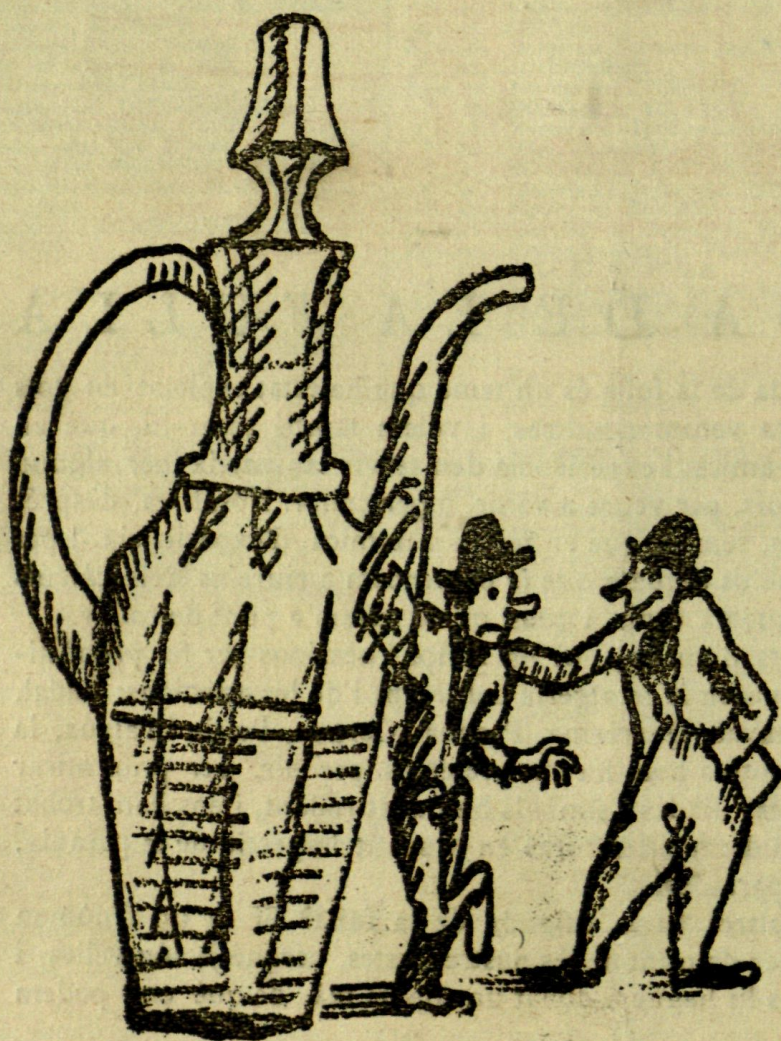
Punt, per avui, i prou sermons: al capdavant, sembla que tots n'estem bé prou convençuts.

FLEURI.

J O C S D ' A M O R

Seguda al batent de l'aire,
l'amor t'ullarà bentost.
Poncella, no et gronxis gaire,
que bota com un llagost;
primer, de l'orella al caire,
després, de la falda al rost.

Si tan primparada et troba
que amb un tremolor de pell,

UN PROJECTE

—I què té a veure el setrill amb el monument
de Pi i Margall.

—Home: que sense oli no es fa res.

t'espolses els plecs de roba
que serveixen 'polsina d'ell,
en ser que obriràs l'alcova,
picò et donarà el turmell.

Amor i dolor fan lliga
i es tenen el guany partit.
Fa veure, l'amor, que triga
i el passa, el dolor, escondit.
La llàgrima que mustiga
la copça l'amic ardit.

L'amor, si et ballà la testa,
és aire que ve i se'n va;
si et plau d'aigualir la festa,
és pluja d'abril enllà;
si amarga la boca et resta,
és terra de fanguissar.

Com tija de foc s'abranda
—aquest és son bell costum—.
S'esquinça com una randa
el seu torterol de fum.
Irònic, potser, comanda.
Irònic, també, es consum.

Vindrà, massa tard, l'esmena?
Si el deixes, veuràs com ell
les ales plegà a l'esquena
portant-les com un cistell.
Hi posa buirac i bena
com estres de ferro vell.

JEPIC SUMÍS

MERCE PLANTADA - FREDERIC LONGAS

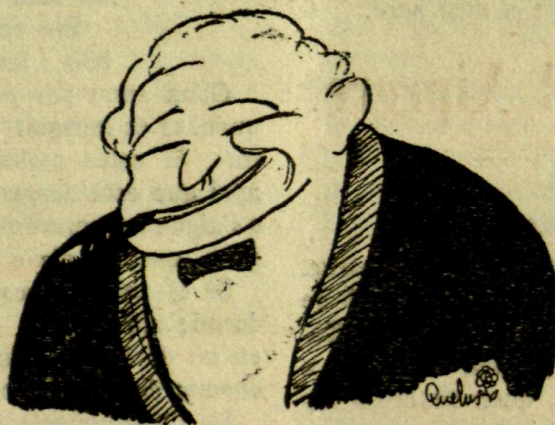
Un "moment" del recital de cançons, copsat per la ploma del nostre Quelus, a la vetllada d'EL BORINOT.

ELS CONSPIRADORS DE MADRID

A Madrid tenen fama de conspiradors. Alguns diaris, que volen mantenir la fama de bons recollidors del poti-poti madrileny, fa uns quants dies que donen quisaplo peixet, a base d'importants, si no misterioses, reunions de prohoms de Madrid. I els bons minyons de mortals que s'empassen aquestes notes i aquests "hom diu..." com a pa beneit, viuen amb l'ànima penjada d'un fil.

"A veure, a veure: què passarà!" trobeu pel carrer un que us diu, amb aire tenebrívol, a l'ensems que amb un visible tremoleig de joia arran d'ulls; és un d'aquells que espera que "els altres" treguin les castanyes del foc.

Al cap d'un parell de dies, una galleda d'aigua freda; aquella reunió, aquelles anades i vingudes d'homes a casa del senyor X. són desmentides o, almenys, desvirtuades; es tractava d'una soiré de pura casualitat o coincidència; oooooooooooooooooo
oooooooooooooooooooooooo
oooooooooooooooooooooooo
oooooooooooooooooooooooo
oooooooooooooooo

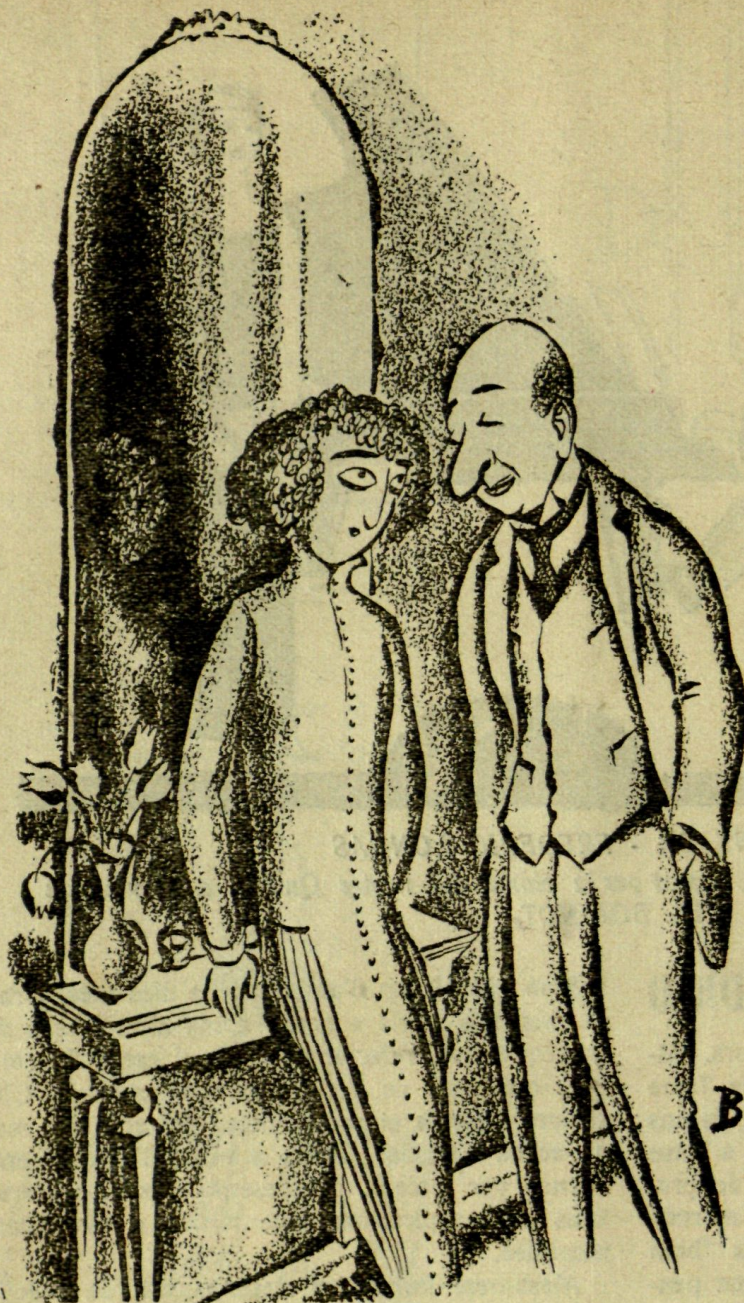

El popular Montero, l'home de les mil ganyotes, autor, director i actor del món-leg d'EL BORINOT.

Sinó que al cap d'un parell de dies més, torna la nota dels diaris a parlar d'una altra reunió de conseqüències, relacionada amb el canvi de política, que serà un fet la setmana entrant: Oh! sempre aquesta eterna setmana entrant, que mai no acaba d'arribar. Torna a venir, l'aigüalment. Tornen per tercera, per desena vegada, a córrer veus de conspiracions, que tornen a ésser desmentides.

Aleshores, trobeu un desenganyat, de cabells grisencs, que us diu: "No us els cregueu de res... Això, al meu temps... vaja, ja haurien aixecat barricades!" Es a dir que, entre l'un i l'altre, entre les proximitats del canvi de política, la radio-telefonía, el partit Barsea-Espanyol, i les notes oficioses de la Mancomunitat, el cap us giravolta, que ni un penell.

Home de Déu! deixeu estar els conspiradors de Madrid, i deixeu-vos estar de "a veure què fan". Què feu vós? Això heu de considerar. I després de tot: que, per ventura, no tenen prou feina, a Madrid, amb les "niñas desaparecidas"?

L'ESTUDIANT, A BARCELONA

- Aquest noi, sempre demanant quartos... No, no i no!
 —No siguis tan sever amb el teu fill, Martinet.
 Tu, als seus anys, també devies fer alguna carambola...
 —Oh! però aleshores pagava el meu pare.

L'Aquarium del Xipreret

EL BARB MYSTUS, BARBUS

BARB, encara que no ho cregueu, ve de barba. Els nostres avant-avis no havien inventat allò de dir cine, tupi, poli, etc., però de dir Ton, Jan, Tòfol, etc., en sabien la prima. Tenien tendència a abreujar les paraules; això sí, quan cantaven les quaranta, ho feien amb el ets i uts.

El barb és peix de riu i espinós, i se l'anomena així per les barbetes que porta, dues a cada costat

del llavi superior, i dues a les junteres dels llavis. De barbs barba-mecs, no n'hi ha; serien molt ridículs. L'ur llargada és mitjana (no confondre-la amb la costella de la idem), d'uns 35 a 40 centímetres; n'hi ha d'un metre, amb aquests no em faig, mengen massa, i són massa jove per anar a demanar caritat.

Llurs escates brillen i tenen una color d'oliva al llom, i un si és no és blau als costats, i llur cua és aforquillada, de manera que, encara que us els mengeu amb els dits, no ve d'aquí, perquè ja es porten la urbanitat, dic la forquilla.

La vida del barb és molt llarga, fins que es mor, ni un dia més ni un dia menys, i no posa els ous fins al quart any.

Diuen que els seus ous són dolents per menjar; serà, tal volta, perquè vé molt malament de fer-los ferrats, o perquè no poden ésser fets a la Provençala. Què hi farem!

El barb, per la manduca, té un paladar molt fi; fins a can Culleretes potser patiria fam; no li parreu de vegetarisme, el trauríeu de fogó.

Per via d'assaig, he provat alguna vegada de donar-li mongetes amb llo-millo; i cada vegada ha fet com jo mateix, s'ha menjat el llo-millo, i ha deixat les mongetes.

El barb quan viu amplis no prefe-reix els rius de torrentada; i el seu lloc predilecte, per fer-hi una bacina, és als fonaments de les pilastres dels ponts, o bé a les repeses dels molins.

Es molt enemic del soroll; té après que a so de timbals no s'agafen llebres, i que amb santa pau i tranquil-litat es fan molts d'anys si no es posa un ham i un tros d'esquer pel mig.

Els enemics del barb són els bar-bols i les encordes.

Quan aneu per pescar-lo, si sentiu que us pi-quen, si és mosquit, rasqueu, i si és el barb, tireu fort. Si estés molta estona sense picar, és se-nyal que està desganat; aleshores, tirareu vermut a l'aigua i esperareu tranquilament que li vingui la gana, que un dia o altre li vindrà.

Si el voleu pescar amb enfla, esperareu que dormi; altrament... pífia! i no proveu de fer-ho en nit de lluna; sols pescaríeu un desengany; és enemic del romanticisme.

De l'intel·ligència i habilitats dels barbs, i dels altres peixos, ja en parlarem una altra estona.

EL DEL XIPRERET

ES «MONUMENTAL»! DEL VOCABULARI ESTUDIANTIL⁽¹⁾

La crítica s'ha convertit ja en bum-bum per tot Barcelona. L'adefesi, que no edifici (això sí, adefesi "monumental"), de la cosa que s'acaba de bastir a "La Reforma" o Via Layetana, la Cambra de la Propietat, donarà molt a dir, i assolirà una celebritat ben merescuda, tal com és ara la del "monument" de Pitarrà.

Sabem que la veu ha anat extenent-se i que són nombrosos els que s'arriben a aquell lloc de la Reforma, tocant a la Plaça de l'Angel, amb l'únic objecte de veure la ja famosa "monumentalitat".

Sembla que hi ha bugada i que la bugada anirà esdevenint més grossa; diferents socis de la Cambra tenen ganes de fer roba neta... (Planyem l'arquitecte, qui, segons sembla, no hi té cap culpa).

Però el bum-bum ha anat creixent ultra mesura—tant que diu que intercepta i destrueix les ondes de la telefonia sense fils—, amb la publicació de la nota de l'Alcaldia, adreçada a la Cambra de la Propietat, i encara més amb la resposta (cada dia en sap més En Pich), i, sobretot, ens revela coses interessants. Una és sensacional.

"...se reconeixió (a aquest edifici o adefesi) el caràcter de ARTISTICO MONUMENTAL en Consistorio de 26 de noviembre de 1923."

Decididament, "monumental". Ara, no sabem què és més monumental, si l'adefesi de la Plaça de l'Angel, o l'acord del Consistori atorgant-li el caràcter d'*artístic i monumental*!

Repetim: hi ha molt de bum-bum, hi ha molta ressaca, i hom diu que a aquella casa hi haurà, amb motiu d'aquest tripijoc, uns "toros"... monumentals.

Senyors: si volen tenir un bon acabament d'any, si volen passar una estona divertida (això, avui, no té preu), passin a veure el "monument" de la Plaça de l'Angel. Tableau!

REPORTER

TAMBÉ tenen els estudiants, el seu vocabulari "sui generis", el qual es caracteritza per la seva vaguetat amb tot i donar-li empremta la picardia pròpia de l'edat d'or de la vida.

Els estats anímics més corrents de l'estudiant solen ésser expressats, a la nostra Universitat, per mitjà de les següents paraules:

Anar peix: (amb llatí "in albis") aquesta és l'expressió més habitual i els que van peixos solen mantenir-s'hi amb tota la dignitat que encomana una tradició de mandra ben guanyada. Generalment, els que van peixos els ho coneixen d'una hora lluny; perquè fan olor de despesa i sempre estan a tres quarts de quinze sobre llibres, catedràtic i horaris de classes.

Bomba: Vol dir suspens en termes conservadors. És l'única paraula anarquista del gremi. Una bomba de les de debò quan esclata sol fer moltes desgràcies; però no són res, comparat

amb les que fa si cau dins la Gàbia de la Plaça del Dr. Robert; perquè les bombes d'aquesta mena, si bé no fan soroll al carrer, foraden l'interior de les famílies. I no parlem dels escàndols i de les llàgrimes que de tot plegat en sol pervenir...

Bola: Sinònim de l'anterior. Es diu així perquè és la nota que corre més.

Bedell: Alteració de bidell (bedel) o sigui empleat subaltern universitari. Val a dir que els bedells actuals són més trempats que un jínjol, malgrat que el Govern els alimenti de vent, com els llargandaixos.

Cambiasso: Mot que s'estila per explicar la maniobra altament estratègica dels estudiants eixerrits en substituir pel seu el programa d'una blancor desoladora que els dona en examinarlos algun catedràtic implacable.

Hemeroteca General

O.

Per a l'Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya.

La senyora:—Ja ho veus, Martinet? si tenia raó de dir-te que anessis amb mi; com t'hauries mullat!

* * *

* * *

A black and white cartoon illustration of two men. On the left, a thin man in a suit and bow tie holds a hat and looks at the other man. On the right, a large, portly man in a suit and bow tie waves his hand and has a large keychain hanging from his belt. The signature 'C. R. 1914' is at the bottom.

— *Li torno a recomanar el meu nebot.*
— *Quines aptituds té?*
— *Està molt entrenat al futbol.*

* * *

* * *

* * *

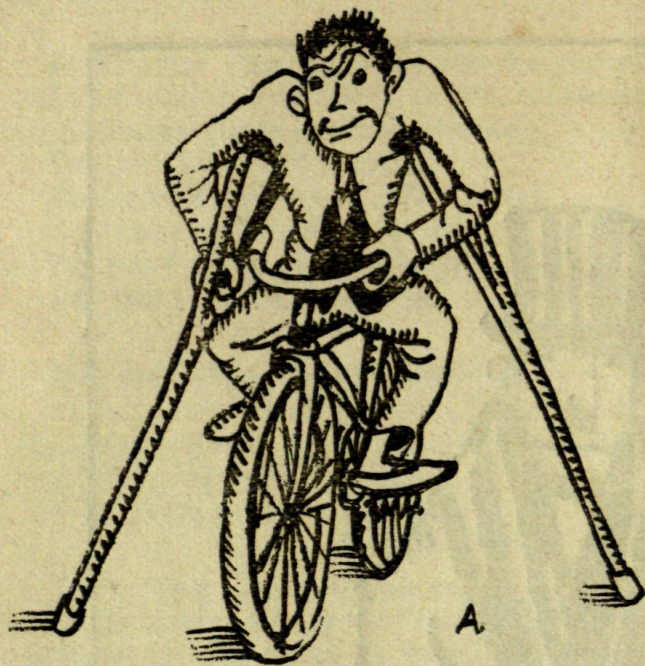
* * *

La festa hauria anat molt bé, si hom hagués tingut més compte a ésser puntuals. Però què voleu: tractant-se del carril d'Igualada, ja s'ho podia pensar que no aniria puntual. Això és evident!

M O R A L I T A T

- No et queixaràs; ara ja no ensenyo la pell.
- No: ara ensenyas les pells.

ENCARA S'AGUANTA

AQUEST NUMERO
HA PASSAT
PER LA
CENSURA MILITAR

La festa del nostre Primer Aniversari

Tingué lloc, amb l'acompliment del programa que estava escrit, i que va merèixer màximes lloances. En l'execució del selecte programa la companyia, En Montero amb el seu monòleg, tot-hom rivalitzà en esperit i gràcia. La Mercè Plantada va regalar-nos, una vegada més, amb les exquisideses del seu art, que val totes les filigranes. També el mestre Longàs hi va fer la seva part deliciosament bé.

EL BORINOT els en remercia, sentint-se honorat amb tan bons i distingits amics.

El Baró de Viver, únic

EL senyor baró de Viver, l'alcalde popular de Barcelona, és l'únic: ell sí, que en sap! Aquest altre dia, sense saber-ne res ningú, salta a l'escola de Vilajoana: inspecciona, mira, escruta. Es ben sabuda la seva afició a tot allò cultural, puix ja de ben jove, quan feia la carrera a la Universitat, les notes més eminents eren les seves. Hom veu, doncs, que persisteix la seva afició a l'escola.

Això que diem de la visita a Vilajoana, i que tants elogis ha merescut del senyor Castillo, president de la Comissió de Cultura, podríem dir-ho d'altres rams, negociats, seccions, comissions i representacions. El seu ull és atent i vigilant per tot. La seva acció és directa: no res de mitjancers. Ben fet, senyor baró. Així hom fa feina!

o
o
o
o o

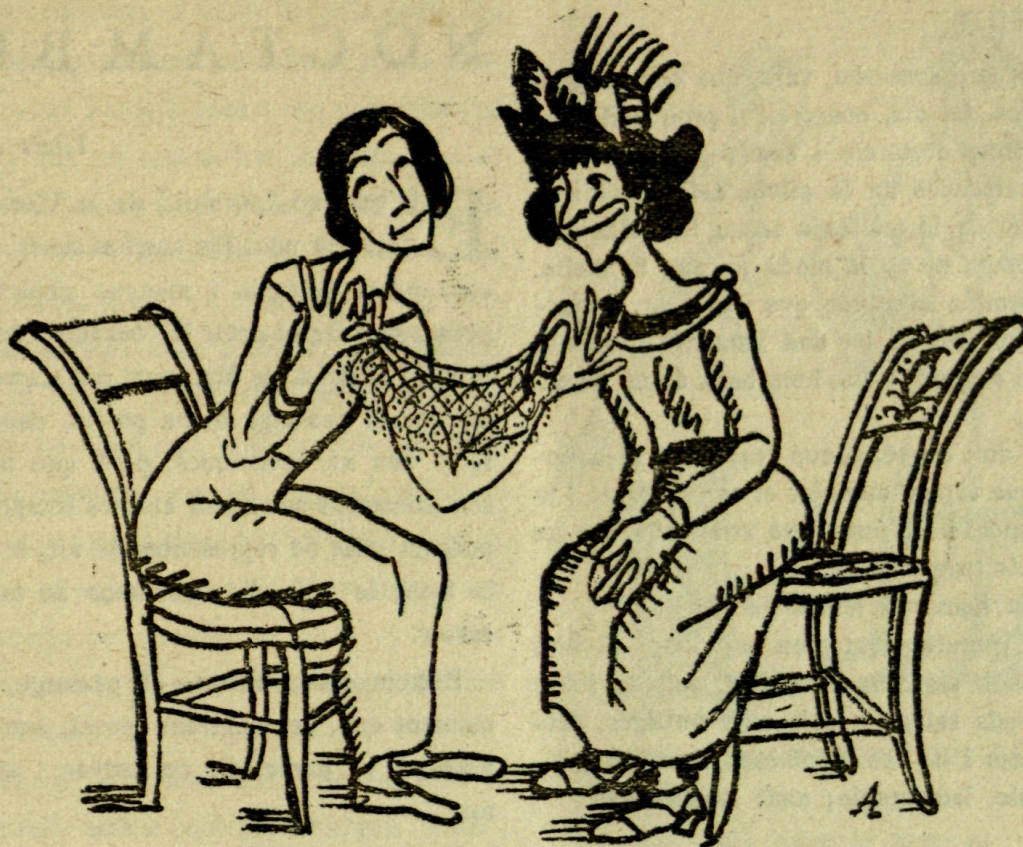
Barcelona vol un alcalde, Barcelona necessita tot un alcalde, que sigui ell, l'únic, el factòtum, el cervell rector, el braç executor. Si així ho fa, si així segueix fent-ho, nosaltres li abocarem els elogis a cabassades. Però no serem, no som nosaltres sols.

Tots els ciutadans, dels més alts als més baixos, els empleats i funcionaris, els regidors, sí, especialment els regidors, els tinents d'alcalde, els membres del Consell dels Deu li'n sabran grat.

o
o
o
o
o o

EL CRONISTA DE SOCIETAT

LA REVENJA, PERQUÉ UN DIA LI VA DIR VELLA

— Val molt aquesta punta: és del segle XVIII.

— Oh!.. y la va fer vostè, oi?

Del balconet estant

SACADURA CABRAL

TRIOMFS CATALANS

Pau Casals va pel món amb la capsa màgica del seu violoncel, veritable música del cel. Pau Casals i violoncel ja són una mateixa cosa; mai, potser, aquest instrument no havia arribat a l'expressió perfecte com sota els dits del diví vendrellenc.

Un altre il·lustre nom, Ferran Casablanques, amb el seu invent per filar, ha produït al món aquella sensació pròpia de les revolucions que determinen canvis profunds en la vida dels homes i de les coses.

Darrerament la veu ens arriba de Basilea. Al Congrés Internacional d'Història de la Música, el triomf ha estat per un altre català, Iginí Anglès, prebere, que ha sorprès els savis amb els magnífics treballs del seu estudi i amb les descobertes que ha revelat.

Visca Catalunya! senzillament.

Sacadura Cabral, l'aviador intrèpid, ha sucumbit. L'home dels múltiples sorolls, sorolls de ferro, de cer i de vapor, soroll d'ales, soroll de vent i d'immensitats esquinçant-se, ha caigut en el gran silenci.

A on posarem l'epitafi de la seva mort? Damunt el cel? Davall de l'ona? Al cim sempre nevad de la muntanya, que ni l'àliga no coneix?

Potser en tot a la vegada. Potser hauríem de prendre la bola de la terra i, seguint la faixa de l'equador, escriure: Sacadura Cabral.

ELS TOPICS RANCIS

No en soblidem d'aquests tòpics, com és ara "totes les masses fan mal". Diuen de Sabadell que el dia 1 del mes entrant sortirà un diari "La Veu de Sabadell". Gairebé a l'ensem, ens informen d'allí mateix que per primer d'any preparen un altre diari, que es dirà "Crònica de Sabadell".

PILOTA I FILS

Nosaltres, que som—bé, vaja, que ens pensem ésser—homes del dia, ens creiem prou àgils per caminar, àdhuc dretuiers i sense perdre temps, entre les patacades de la pilota del fútbol i la xarxa de fils de la telefonia sense fils. Res que sigui del temps ni de la moda no ens fa mella. Però ens sembla observar que entre la pilota i l'entrellat dels fils hi ha una immensa quantitat de gent que es perd, i que hom bada d'una manera excessiva.

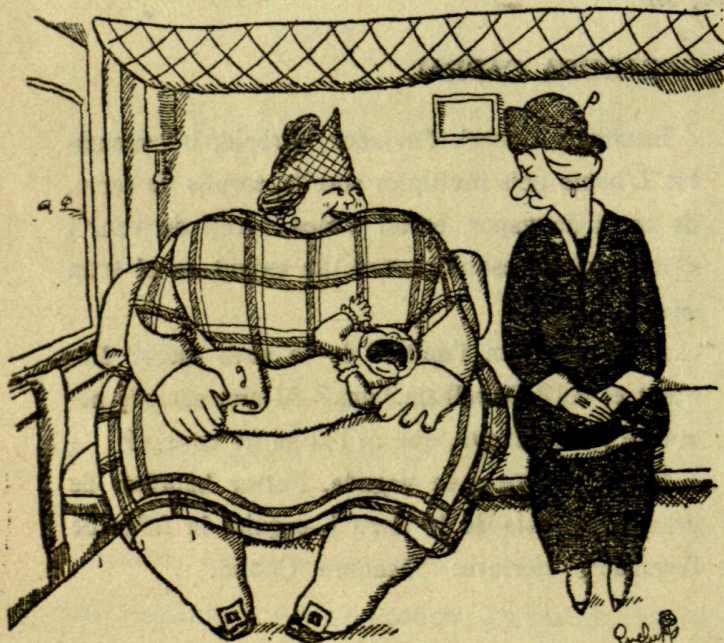
Sentim a dir: convé, convé pujar una raça forta, audaç, que sàpiga manejar el cop de puny i la patada: l'esport ha d'ésser una arma que ens ha de servir pels temps heroics...

Què entén hom per temps heroics?

Que, per ventura, hom pren per temps heroics anar en remolí als camps d'esport, amb la febre de la trompada salvatge, dels crits ferotges, dels esbroncaments i de les escomeses brutals?

Lamentable, lamentable; molt lamentable!

V. i N.

AL CARRIL D'IGUALADA FILEN MOLT PRIM

—Pobra criatura, i com plora!... Què és: nen o nena?

—Nen.

—Ah! doncs així haurà de baixar; aquest departament és per senyores soles.

NOCTAMBULS

Tipus de carrer

EL rellotge "portàtil" de la Vila acabava de tocar la una. Els ocellets de la Rambla havien parat l'alegria i manyac xiriu-xiriu..., disposant-se a fer-hi petar la "bacaina" de consuetud. Entrem al passatge Margenat pel Carrer del Olos. En aquest passatge hi ha portes, unes portes de ferro bon xic artístiques, però que no tanquen; són solsament per restar obertes sempre, nit i dia; podrien molt bé representar de nit, la confiança i la bona fe i de dia l'amenaça de tancar-nos al carrer.

Entrem—com dèiem—al passatge, al mateix moment que, per l'extrem oposat, entra una altra persona, un home, dic un senyor... amb barret i tot.

Un senyor, alt, prim, que camina amb el cap sota l'ala i picant fortament de talons, ocasionant un esgarriós nyic-nyic, semblant al d'una "serra" quan s'encalla, que fa posar pell de gallina.

Ens trobem al mig del passatge, front a front.

Ola "mister"!—em diu ell.

Ola!, d'on surt, aquestes hores? li dic jo—reconeixent-lo.

Vinc de pendre un cafè al Foment. Veuràs, com que hem acabat d'hora el nyigo-nyigo, he volgut, com de costum, remullar la gola. Al mateix temps he pogut fer-la petar amb la colla dels... intel·lectuals.

—Sí, sí; Vostè sempre fent i desfent "bolados".

—No home. Avui hem parlat del quintet, m'han felicitat! No vull donar-me fums, però ara ho fem molt bé!, avui com avui el nostre quintet de cinc (perquè ara ja és de cinc, comprens?) dubto que pugui donar millors resultats.

—Sí, senyor sí! amb un director com vostè hom pot arribar fàcilment al "si bemol" sense por que el públic adopti un "no sostenido" i el "re medio" de les pitades.

—Què hi farem!... bé: descansar de gust, "mestre violí" o violí mestre.

—Adéu-siau!

Sortim del passatge, i tirem Rambla avall. Es tard i vol ploure; emperò no tothom pensa així. Unes cadires del Foment encara són ocupades per uns senyors que no temen pas la pluja, ans el contrari, esperen que surti el sol,—que diria en Borgunyó—. Parlen baix, baixet: no volen despertar els ocells. L'un, En Francisquet—el més vell i experimentat—està explicant segurament, les aventures d'amor que en altre temps, quan els anys encara no li havien doblegat les espatlles, li permetien enamorar alguna "Julieta", que portada pel seu romanticisme, també sortia de nits al balconet a consultar als estels, l'hora que el seu "Romeo" ajudat per l'escala de corda, li donaria la bona nit, en mig del cant dels ocells i del perfum de les roses...

Els altres se l'escolten; En Salvador amb el somriure irònic, està a punt de fer algun "xisto". En Nandà—que encara porta el coll i la corbata per posar—botzina; segurament li manca algun "gemelo". El diminut Rafecas llença un atrevit miau!... i don Federico està molt pensatiu i seriós: té una excursió en projecte... Deixem-los, seguim Rambla avall.

Asseguts a les reixes de càn Llucià, trobem els "serenos"; aquests vetllen a la nit per menjar de dia. Són tres i En Xaxo, el popular vigilant amb la seva flamant barretina. Els donem la bona nit. En aquest moment un dels "serenos" sento que aspira profundament, i quan esperava el cant de consuetud, que tantes disensions ha originat i que tant preocupava a dos intelligents i dignes regidors; atxim! l'home fa un estornut que desperta sobtadament al Xaxo del son que a peu dret havia començat.

I nosaltres, del sust, encara correm.

MARIAN HITU

A CASA LA GENTE BIEN LES ORDRES SON SEVERES.

El criat:—*Ha sortit la senyora.*

El visitant:—*I quan tornarà?*

El criat:—*No ho sé. Ja veurà... esperi's, que li ho aniré a preguntar.*

La nostra Exposició

MES EXEMPLARS REBUTS

Amb destí a l'exposició, que preparem per a temps oportú, de tota mena de diaris, periòdics, butlletins, publicats a Catalunya, de cent anys cap aquí, hem rebut d'En Baldomer Blanc, interessants exemplars; alguns dels quals són:

El Viajante mudo, La escuela española, El Eco de la Treballada, La Idea, Entre Vías, L'Estel, La Escena, Aire Libre, El gato negro, La Perdiu, La Porra, La Broma, Catalunya Artística, Lo Teatro Regional, Niu Artístic, El Programa, Ressorgiment, El Album de las Familias, El Cultivador Moderno.

D'aquestes revistes només que dues o tres surten encara. Les altres algunes de ben endins del segle passat, ja fa temps que no es publiquen.

(Continuarem).

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

TALLERS REIG

LA CASA MILLOR. — BARCELONA:
Enric Granados, 21 : : Telèfon 2085 - A

Mobles a Bon Preu

SILUETES OLOTINES

El semblant borbònic
la faç ben colrada
la fortuna cega
ell l'ha ensopegada.

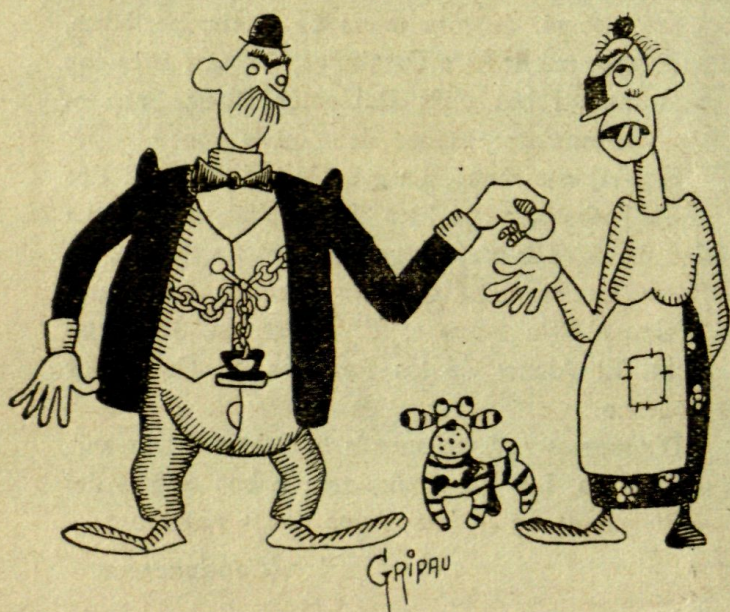
Llest com la mustela,
més viu que l'argent,
ell té una carrera
d'entabonar gent.

Les qüestions obreres
li van fer gran mal,
puix ell defensava
ai! la patronal.

Quan es veiés, l'home,
aquell munt de naps,
tothom engegava
de pressa a càn taps.

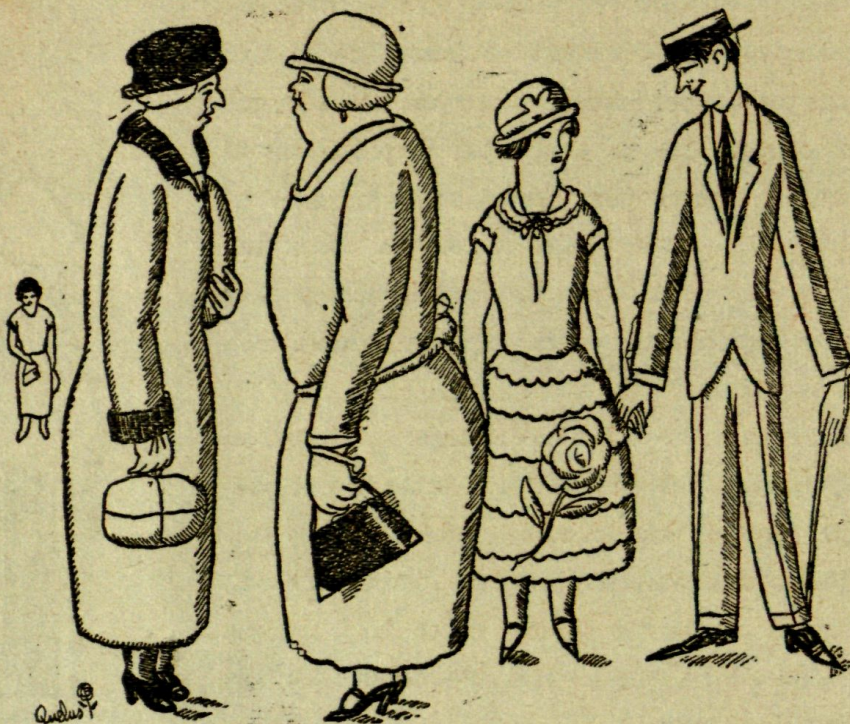
Avui, que les coses
tant han canviat,
ufanós, rumbeja
el nom potentat.

PONTIS

La pobra:—Gràcies; resaré perquè vostè i la seva senyora vagin al cel.

El senyor:—Tingueu; una pesseta; pregueu per mi sol.

— I és molt jove el seu futur gendre senyora Culebras.

— Ah, si, senyora Taulons; és de la Joventut del P. U. P.

Als nostres Corresponsals

A tots aquells dels nostres corresponsals que ens trameten alguna queixa relativa a la trigança amb què reben el paquet d'EL BORINOT, hem de fer-los avinent que el defecte no prové d'aquesta Adminitració; puix que tots els números, tots els paquets, són depositats cada vegada, i sempre a degut temps, a l'Administració de Correus.

Agraïrem, però, que, si l'anomalia es repeteix, ens ho facin assaber. Reclamarem degudament.

R E S P O N E M

(no tornem els originals)

Un artista retirat.—Trameteu-nos alguna altra cosa i veurem; el borratxo no ens acaba de fer el pes.

M. Rebràs.—No volem que rebeu.

Taxi.—No guixa. Gràcies.

A. R.—Una altra vegada serà, company.

X. Am.—Us heu equivocat.

Berri.—Minyó; això, no.

For. T.—No senyor; és molt fluix. Sibaritisme i a una mecanògrafa, no ens acaben de fer el pes.

C. R. B.—Alguna cosa aprofitarem.

J. T. i O.—Hem rebut les darreres coses de vostè, de les quals resten algunes en cartera.

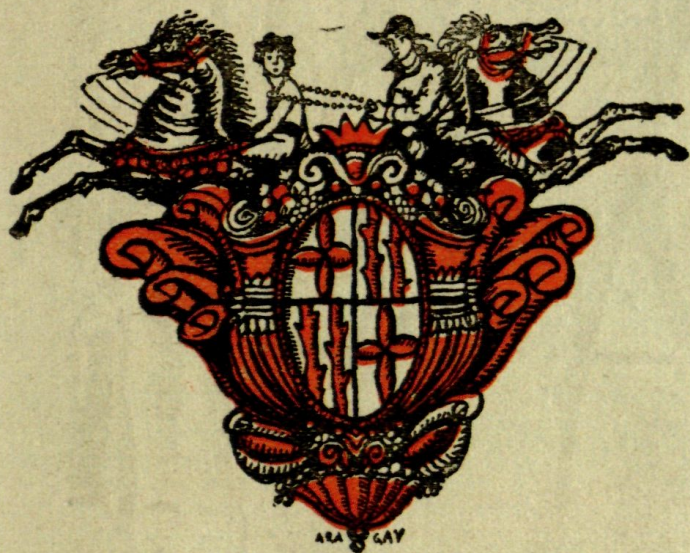

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

Establiments MARAGALL
Passeig de Gràcia, 95 — BARCELONA

*Podeu adquirir el
primer volum de*
EL BORINOT
*enquadrnat
(mig any)
a les llibreries.*
PREU 20 PESSETES

JAUME MERCADÉ

JOIER

Passeig de Gràcia, 46

Telèfon 1373-A

BARCELONA

TELÉFON { A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca
"ELS PIRINEUS"

Quíngles i Escaler

Castellciutat

(Seu d'Urgell)

Any II - Núm. 53

27 novembre 1924

Subscripció:

Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La corresp. a
l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

- Què saps tu de modes!
—Que no?
—A veure: quina diferència hi ha del barret de l'altra temporada amb el d'aquesta.
—Quaranta pessetes!

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General